

ДНІ ПРОПАГАНДИ ПРАВОВИХ ЗНАНЬ

Вчора на Кіровоградщині розпочалися Дні пропаганди правових знань.

Для участі у проведенні Днів прибуло понад 20 лекторів республіканської організації товариства «Знання» — відповідальних працівників адміністративних органів УРСР, викладачів вищих навчальних закладів м. Києва, докторів і кандидатів юридичних наук, висококваліфікованих вчених, юристів.

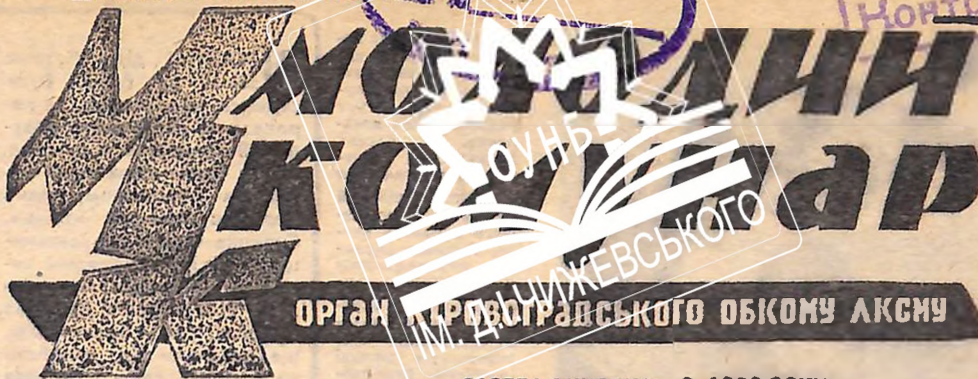
Вчора в Будинку політосвіти обкому партії відбулась зустріч з учасниками Днів пропаганди правових знань. Секретар обкому КП України Д. С. Сиволап познайомив гостей з розвитком орденосної Кіровоградщини, розповів про боротьбу трудящих області за виконання народногосподарських завдань дев'ятої п'ятирічки.

Того ж дня учасники Днів виступили з лекціями перед численними аудиторіями в обласному центрі.

Сьогодні вони розпочнуть свою роботу в містах Олександрії і Світловодську, Бобринецькому, Новоархангельському, Новоукраїнському та інших районах.

Дні триватимуть до 6 квітня в усіх районах області.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНІТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рів видання XIV
№ 40 (1676).

ВІВТОРОК

3

КВІТНЯ

1973 р.

Ціна 2 коп.

ДЛЯ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ПІДГОТОВКА В РОЗПАЛІ

Заклик москвичів провести 21 квітня суботник підтримала молодь Новоукраїнського району. Зараз, мабуть, неможливо знайти такого підприємства, установи чи колективу, де б не велась підготовка до нього.

Він повинен запам'ятися кожній молодій людині на все життя, адже це не просто звичайний робочий день, а день, який повинен стати справжнім трудовим святом. Цій меті і підпорядкована діяльність райкому комсомолу.

В цехах підприємств, у колективах, школах комсомольські агітатори ведуть роз'яснювальну роботу, вказуючи на величезне значення суботника. Скрізь створено комсомольські штаби по його підготовці.

21 квітня працюватимуть 6800 комсомольців та молоді району. На своїх робочих місцях трудитимуться юнаки та дівчата пукрозаводу, райоб'єднання «Сільгосптехніка» та інших підприємств. Учні шкіл збиратимуть металобрухт та макулатуру. Велика увага надається озелененню міста Новоукраїни та сіл. Всього буде посаджено близько 9 тисяч дерев.

«В найкоротші строки, якісно провести посів ярих зернових». Твердо пам'ятаючи ці слова, вийде на поля колгоспна молодь, щоб зробити свій вклад у скарбницю Всесоюзного суботника.

В. ПОПОВКІН,
інструктор Новоукраїнського РК ЛКСМУ.

ПРАЦЯ ОБЛАГОРОДЖУЄ ЛЮДИНУ

Є люди, на яких дуже хочеться бути схожим і котрим чомусь по-доброму заздрити. Їхньому вмінню приносити людям користь, бути завжди на своєму місці.

Якось за порадою нашого комсомольського ватажка Валерія Мальцева я познайомився з Анатолієм Гросулом, слюсарем ремонтної дільниці.

Ще в 1970 році, коли, повернувшись з лав Радянської Армії, вперше переступив поріг цеху і почав працювати, він полюбився всім. За серйозне ставлення до справи, за кмітливість, за велику вимогливість до себе і до друзів.

Добре працює Анатолій, з виправністю справжнього майстра. Нездарна ж говорить: «Який майстер, така й робота». Своєю продукцією здає з першого пред'явлення, а зміни норми виконує на 115-120 процентів, відремонтоване ним обладнання працює завжди безвідмовно. Саме тому й присвоєно йому звання ударника комуністичної праці.

Анатолій любить говорити:

— Я знаю, навіщо прийшов у цей світ. Людину

виховує, робить її благородною не тільки справа, якою вона займається, а й радість, що приходить від усвідомлення того, що твоя праця потрібна і корисна іншим.

І ще кілька деталей, без яких розповідь про Анатолія Гросула була б неповною. Анатолій любить музику, сам грає на гітарі. Бетховен і Хачатурян — його улюблені композитори.

— Нудно живемо, — якось сказав він своїм друзям. — Є пропозиція організувати естрадний ансамбль.

Звичайно, його підтримали. Юрій Бережний, Володимир Гуленко, Анатолій власними руками зробили електрогітари. Потім і ансамбль з'явився.

В наш час життя сьогоднішнім днем, тобто, не цікавитись тим, що буде завтра, не можна, коли не хочеш відставати. І Анатолій Гросул бачить своє завтра: він майбутній інженер. Зараз вчиться на другому курсі вечірнього відділення Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Але й це ще не все.

— Я готуюся вступити до лав партії, — говорить він. — Працювати над собою доводиться багато. Звання комуніста потрібно заслужити.

Т. КУДРЯ,
робкор, робітник заводу радіовиробів.
м. Кіровоград.

Механізатори колгоспу «Зоря комунізму» Бобринецького району організовано розпочали весняну сівбу. Попереду у соціалістичному амаганні — тракторист першого класу Анатолій Гордон. При нормі 18 гектарів він щомінін засіває по 20-25 гектарів лану.

На фото: передовий агрегат А. ГОРДОНА на сівбі ярих.

ІДЕЙНЕ ЗАГАРТУВАННЯ — ЗАВДАННЯ ПЕРШОЧЕРГОВЕ

31 березня в приміщенні Будинку політичної освіти обкому партії відбулися збори партійного активу обласної і Кіровоградської міської партійних організацій.

З доповіддю «Про завдання обласної і Кіровоградської міської партійних організацій по дальшому піднесенню ідейно-політичної роботи, інтернаціонального виховання трудящих у світлі доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

За час, що минув після святкування 50-річчя Союзу РСР, говорить доповідач, кожний комуніст осмислив історичну значущість цієї події. Ми з радістю констатуємо, що святкування 50-річчя Союзу РСР вилилося в яскраву демонстрацію торжества ідей марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму, братерської дружби народів СРСР.

Сьогодні вся діяльність Комуністичної партії, трудовий подвиг радянського народу, все наше життя і праця проходять під визначальним впливом доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік», Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР «До радянського народу, до трудящих усіх національностей Союзу Радянських Соціалістичних Республік» та інших партійних і державних документів.

Комуністична партія і радянський народ розглядають доповідь Л. І. Брежнєва на ювілейному засіданні як видатний політичний і теоретичний документ. Цей документ покладено в основу всієї нашої організаторської і політичної роботи. Комуністи, трудящі Кіровоградщини, як і весь радянський народ, одностайно схвалили теоретичні положення і висновки, що містяться в доповіді Л. І. Брежнєва, повністю підтримують внутрішню і зовнішню політику партії та уряду, багатогранну діяльність лєнінського ЦК КПРС, його Політбюро.

Нинішній рік партія визначила як вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки. У відповідь на заклик партії — розгорнути Всесоюзне соціалістичне змагання — трудящі області взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і борються за те, щоб дати продукції більше, кращої якості, з найменшими затратами.

Як ніколи, зростає сьогодні значення такого завдання, як формування свідомості людей, вихо-

вання у кожного якостей, необхідних для будівництва комунізму.

Партійні комітети, організації області проводять значну роботу по пропаганді доповіді Л. І. Брежнєва і мобілізації трудящих на виконання поставлених у ній завдань. До цього обком партії залучає найбільш кваліфіковані кадри.

Проте є ще неоподиночені факти, коли пропаганда лєнінської національної політики ведеться поверхово, без належної глибини. В деяких політшколах і семінарах м. Олександрії, Голосанівського, Новгородківського, Світловодського й інших районів заняття проходять на низькому ідейно-теоретичному і методичному рівні, у відриві від конкретних завдань виробничих колективів.

Широкого розмаху набрала пропаганда доповіді Л. І. Брежнєва силами лекторських груп партійних комітетів, організацій товариства «Знання», колективів агітаторів і політінформаторів.

Але в організації лекційної пропаганди, політичної інформації та агітації ще мають місце істотні недоліки. В багатьох партійних організаціях м. Кіровограда, Знам'янського, Новоукраїнського, Добровеличківського й інших районів досі нема перспективних планів лекційної і масово-політичної роботи.

Тов. Кобильчак говорить про завдання в питанні інтернаціонального виховання трудящих культурно-освітніх закладів, працівників кінофікації і кінопрокату. В багатьох закладах культури, відзначив він, організовано читання циклів лекцій про дружбу народів, передовий досвід. У Знам'янському районі оголошено конкурс на кращий клубний заклад по організації масово-політичної і культурно-освітньої роботи серед тваринників.

Проте є культурно-освітні заклади, які по-справжньому не включилися у пропаганду матеріалів ювілейного засідання.

Велика роль у вихованні нової людини — будівника комунізму належить радянській школі, середнім і вищим навчальним закладам. Змістовну, багатогранну роботу по інтернаціональному вихованню в процесі викладання основ наук та в позакласній роботі виконують парторганізації і педагогічні колективи Богданівської середньої школи Знам'янського району, Павлівської школи імені В. О. Сухомилинського, кіровоградських середніх шкіл № 13 і 14, Олександрійської № 6, Побузької Голованівського району та інших.

Обов'язок парторганізацій шкіл, училищ, технікумів та інститутів — повсякденно займатися вдосконаленням системи народної освіти,

вихованням учителів, викладачів, учнів і студентів у дусі комуністичної переконаності, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Партійні організації багато роблять для формування у широких мас трудящих марксистсько-лєнінського світогляду, виховання їх у дусі дружби народів, пролетарського інтернаціоналізму і радянського патріотизму. Ця робота особливо збагатилася новими формами, поглибилася змістом у період відзначення 50-річчя утворення Союзу РСР. Справі інтернаціонального виховання значною мірою підпорядковано діяльність системи політичної освіти, культурно-освітніх закладів, лекційну пропаганду, засоби масової інформації.

Проте ми ще зустрічаємося іноді з ідейно-шкідливими проявами, в основі яких, як правило, лежить недостатня політична загартованість людей, некритичне ставлення до застарілих традицій тощо.

Боротьба проти буржуазної ідеології, націоналізму та сіонізму, з пережитками минулого у свідомості і поведінці людей — справа кожного комуніста, чесного радянського патріота.

Багато уваги М. М. Кобильчак приділив питанням морального виховання трудящих, дальшого розвитку соціалістичного змагання. Він підкреслює, що партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації мають постійно займатися соціалістичним змаганням, яке є важливим фактором інтернаціонального єднання нашого народу, залучення трудящих до господарської і політичної роботи.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міського КП України І. П. Валяєвський, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади комуністичної праці Кіровоградської швейної фабрики Г. Ю. Крамаренко, перший секретар Новоархангельського райкому партії В. П. Пустовий, секретар парткому колгоспу «Родина» Долинського району Г. К. Фурманова, секретар парткому заводу «Червона зірка» С. С. Ліновиченко, ректор Кіровоградського педагогічного Ф. Г. Овчаренко, голова облпрофради Д. Т. Жмак, директор Кіровоградської взуттєвої фабрики О. Н. Удовський та інші.

В обговоренні питанні прийнято розгорнути резолюцію.

Учасники зборів одностайно прийняли вітальні листи ЦК КПРС та ЦК КП України.

В роботі зборів узяв участь і виступив з промовою кандидат у члени Політбюро ЦК КП України, голова Української республіканської ради професійних спілок В. О. Сологуб.

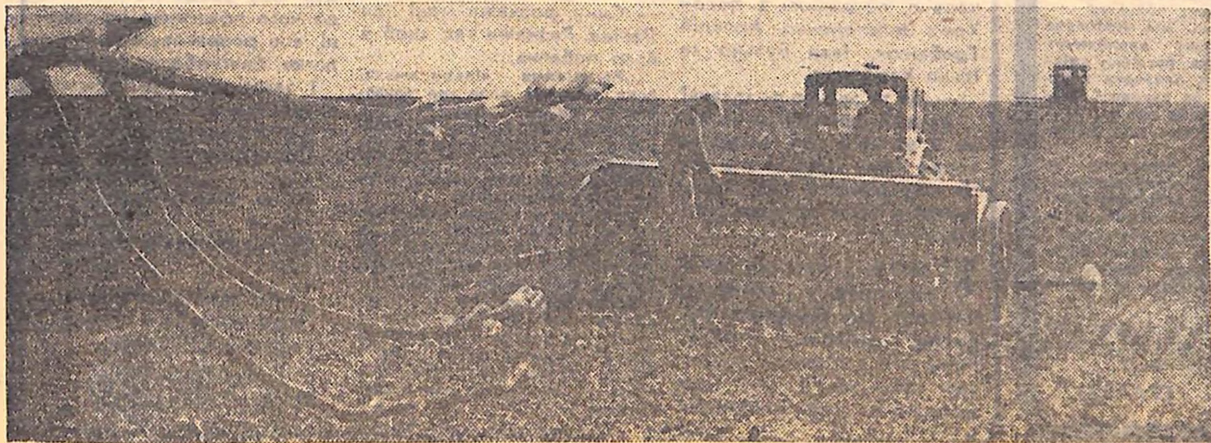
ТАЛАНТ І НАТХНЕННЯ — НАРОДОВІ

Тема «Письменник і п'ятирічка» визначила програму IV пленуму правління Спілки письменників СРСР, який завершив свою роботу. Два дні тривала ділова і схвильована розмова про високий обов'язок радянських письменників, покликаних брати активну участь у загальнонародній боротьбі за виконання історичних накреслень партії, намічених XXIV з'їздом КПРС.

Пленум прийняв постанову, в якій намічено конкретні заходи по дальшій активізації участі письменників у загальнонародній боротьбі за виконання планів дев'ятої п'ятирічки та її третього, вирішального року.

Відзначається необхідність посилити увагу до корінних проблем народного життя, підвищити ідейно-художній рівень нарисового і публіцистичного жанру.

(ТАРС).

Впровадження нової технології у виробництво починається з конструкторського бюро. Тут розробляється креслення, у частині дискусій і суперечках вибирається найоптимальніший і найкращий варіант того чи іншого робочого вузла. Активно сприяють впровадженню нової техніки у виробництво на Кіровоградському заводі тракторних підраєгратів молоді інженери. Інженер-конструктор Едуард Майданник, Віктор Якутов, інженер-технолог Володимир Лаурентьев зарекомендували себе не лише як досвідчені спеціалісти, але й активними раціоналізаторами, — вони займаються розробкою нової прогресивної технології.

На фото: зліва направо: Е. МАЙДАННИК, В. ЛАУРЕНТЬЄВ, В. ЯКУТОВ обговорюють креслення нового різального інструмента, який згодом буде запроваджено у виробництво.

Фото В. КОВПАКА.

ТИЖДЕНЬ ДИТЯЧОЇ КНИГИ

НЕЗАБУТНЯ ЗУСТРІЧ

Поради давала їй Н. К. Крупська

У Світловодській міській дитячій бібліотеці відбулася читачка конференція, присвячена всесоюзному тижню дитячої літератури, за книгою Н. К. Крупської «Листи піонерам». Т. А. Татаринцева, завідувачка бібліотекою, поздоровила присутніх у залі піонерів з книжничими іменинами.

Юні ленінці Борис Буличов, Ольга Півень, Олена Герасимова, Тетяна Отенко виступили з доповідями «Знання потрібні в житті, як гвинтівка в бою», «Піонер — всім дітям приклад», «Книга — друг піонера». А потім М. А. Дегтярьова, яка все своє життя присвятила бібліотечній справі, розповіла про хвилюючу зустріч з Н. К. Крупською. В числі двадцяти кращих бібліотечників України Марія Андріївна в 1935 році, премійована туристичною путівкою, подорожувала по країні. В зореноській столиці поспішила в Україну приймати Надія Костянтинівна.

— Ця зустріч назавжди залишилася у моїй пам'яті, — розповідає Марія Андріївна. — Як пилі пам'ятаю цю поїздку, жінку з поспівною головою і добрими, розумними очима, котра вітала нас у Народному Комісаріаті освіти. Надія Костянтинівна говорила про завдання бібліотек, про розвиток дитячої літератури.

— Ленін був би дуже радий від того, що в країні збільшується чисельність бібліотек, — сказала нам Крупська.

Уважно слухали піонери спогади старої комуністки про зустріч з дружиною вождя пролетарів світу, її турботи про те, щоб книга — це невичерпне джерело знань, була найпершим другом і порадиником дітей.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
вчитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

В МУЗИКИ дід Кузьма землі не було. Була скрипка, подарована, за переказами, панському ковалеві Василю для його сина, якому чорна віспа виїла очі, добрим чоловіком, який проїздив нашими краями. Скрипка була годувальницею і висіла у червоній китайчині на почесному місці — біля образів. Грою на весіллях, на вечорницях, щедруванням дід заробляв на шматок хліба і годував трьох дітей.

Дід Кузьму поважали на селі. Коли у святкові дні він ходив від хати до хати, величачи господарів — хліборобів добрим словом, яке умів до ладу сказати, йому сердечно співчували. Іноді не багатий сід нього господар, подавши шматок хліба і проводжаючи за веротом, було сумно дододати: «Господи, не лиши нас святої землі! Не допусти мору на худобу, пероду на зерно та іншу пашницю...»

Син — поводитар клав шматок хліба до торби, а музика гречно дякував і, притискаючи до грудей деку скрипки, беззвучно плакав.

Село бідувало. Господарів, що домішували в хліб кортоплю та шавель, було більше, ніж тих, хто їв хліб без домішок.

— Тату, чому ми бідні? — питав часом син Іван.

— Бо в нас землі немає, — відповідав батько.

— А чого землі у нас немає?

— Царю — батькові видніше: кому мірку кинути, а кому до мовни. Він у нас щедрій.

— А чия земля за чумацьким шляхом?

— Панська...

— А за Ігулом?

— Німців Вольфів та Шнейдерів.

— А де ж наша земля?

— Це і є наша земля... Та не в ті руки вона потрапила...

З ЕМЛЮ, омріяне багатство, дала Радянська влада в руки, які так прагли до неї. Та німецькі окупанти і білогвардійці підняли чорний хрест над Україною, і вільним степом здійнялася курява, збита копитами банд Григор'єва та Сосни — Сосненка. Партизанський ватажок Іван Кулик із села Любівки зі своїм загonom повів нерівну боротьбу з денікінськими бандами. До партизанського загону привів з Ганно-Требинівки своїх односельчан наймит Хома Золотаренко.

Голова ревкому Роман Шевченко, Хома Золотаренко та Грицько Зеленський ділили землю. Хома Золотаренко, перекнувшись через плече гангівку, вимагував сажнем на колишній панській ниві, а за ним, озирюючись, шукаючи, як під ослиним холодним дощем, брели одностельчани, одержуючи свій налі.

Зазирнувши в рудий папірець і зупинившись на мить, щоб одностельчани заплести цигарку і перевести дух, Роман Шевченко весело каже:

— Тобі, Василю, на «гак» накинута, десятину, як другому по злиднях за Кузьмою Васильовичем, як найбільшому синови пролетарської бідності... Берти та міцно тримай, щоб ця яка сволота не відняла її в тебе!

Василь залишився на своєму наділі простоволосий, згорблений від важкої роботи, вертів у землястих руках облізлу шапку і плакав.

Хома віддаляється, посмикуючи на лівому плечі гвинтівку, а правцею за сажнем киває в такт ходи...

Ворог, як отруйна гадина, заповз у загін Івана Кулика і нечутно виповз, щоб у скрутну годину, коли після кількох сутіток в загоні залишилося по одному набою на ствол, навести банду поручика Змієнка. Зав'язалась рукопашна. В нерівному бою, в ранах, стікаючи кров'ю, потрапили в полон Хома Золотаренко. Аркадій Гребенюк, Іван Бузько та Ілько Калашник.

— Це ти землю роздавав? Бандити прив'язали за руки й за ноги до чотирьох коней Хому і під дикий регіт позначилися над тілом, Аркадія, Івана та Ілька розстріляли.

У РАНАХ, з яких ще сочилися кров, у потертих шинелях, що віддавали порохом і далекими вітрами, поверталися справжні господарі своєї землі. Руки, що зголодніли за хлібороб-

ською працею, міцно бралися за чепіги і прокладали першу борозну нового життя. Йшов нею хлібороб, кульгаючи і припадаючи до рідної землі. Куркулі кривилися вслід, а він йшов, поправляючи на своїх плечах шлею в одній упряжці з конячиною.

Рідна борозна безкінечно ниткою тягнеться із серця у дальні гони і до мостів пахне свіжим хлібом.

Біднота одержала від Радянської влади по десятині з чвертю на їдака земельного наділу. Земля є, але де взяти зерно на посів? Знову куркулі — лихварі протягнули свої хижі пазури до чужого добра: вони за половину орендували наділи в неспроможних. Велика пстреба на зерно так підня-

Спечені коржі відразу не тли. Їх складали на столі на білій скатертині один на другий, прикриваючи рушником, що пахнув ромашками, потім терли мак, варили солодуху.

У сім'ї Кузьми Васильовика хліборобська праця вважалась найпочеснішою працею, а хліб — святею.

В ЦЕНТРІ села стоїть пам'ятник Леніну, праворуч — Будинок культури і сільрада, ліворуч — приміщення контори колгоспу і пошта. Далі — магазин, школа — десятирічка, дитсадок, побутокмбінат, гаражі, майстерні, склади з добірним зерном, десятки машин, тракторів, комбайнів, ферми, в яких сотні голів корів, свиней, птиці...

Все це вирросло на місці колишніх неможливих господарств, які злилися в єдину сім'ю і назвали своє господарство — «Червона гвардія». Колишня «Червона гвардія», а нині колгосп імені Дзержинського, об'єднав ще дві прилеглі артілі, і тепер обабіч річки Ігулу на 5 тисяч гектарів угідь розкинулось сучасне багатогалузеве господарство.

Сучасне молоде покоління лише по книжках та по спогадах дідусів та батьків складає в своїй уяві картини минулої боротьби за скибку хліба. Іноді лише не-свідомо трапляються прикрі випадки.

...Якось у школі хтось кинув у кошик окраєць білого хліба, помашеного медом. Виявилось, що то так вчинила учениця, дідусь якої відомий хлібороб-орденоносець. Запрошений до школи, дідусь — пенсіонер сіл до столу і поруч зі скибкою поклав свої натружені руки.

Учениця заплакала.

— Я пізнав свій хліб. Не був би я хліборобом, аби не пізнав свою скибку хліба...

Другого дня школа записала до себе одного із ветеранів — хліборобів. Михайло Федорович. Нужний переступив поріг і трічі поклонився. Тихо дзвеніли бойові і трудові медалі, орден Червоного Прапора.

Михайло Федорович обвіз поглядом принашк-лий клас і почав свою розповідь про хліб. То була сторінка мудрої книги прочитаної хліборобом, воїном, який пройшов фронтовими шляхами до Берліна.

Ми проводжали за веротом Михайла Федоровича, потиснули руку і запитали, чому він трічі поклонився, коли переступив поріг у класі. Він мить подумав, потім відповів: «Я вклонився спершу до портрета Леніна, потім до наших дітей... Вони теж колись заслужать почесної працею, потім засвідчають свою шану храмові науки — школі, вчителям, які також мають професію, зрілість мотів: вирощують нашу змину...»

Я переконався, що цієї мудрості слід вчити наодегливо, змалку, щоб діти відчували насолоду трудових подвигів.

Ми попрощалися із Михайлом Федоровичем. Він пішов широкою сільською вулицею. Зустрічці шанобливо віталися. Йшов заслужений хлібороб — шанована людина села.

Осмілюючи нашу зустріч, я подумав, як потрібно навчити дітей шанувати ото найдорожче — хлібі! Адже це не таємниця, що в багатьох сім'ях прищеплюють неповагу до фізичної праці, а ще гірше — змалку оберігають дітей від таких професій, як свинарка, доярка, тракторист. Найпочесніші професії в хліборобській справі сприймаються такими дітьми з посмішкою. І ростуть вони, як у теплицях без сонця рослини: ні до чого практично не здатні, все розраховують на легке, безтурботне життя.

І захотілось мені згадати слова поета:

...Але спершу, милі,
Од осотку грядку
прополить,
Бо не гоже отаками...

білими
Пальцями чіпати чорний
хліб».

М. ЗОЛОТАРЕНКО,
член обласного літературного об'єднання,
с. Ганно-Требинівка,
Устимівського району.

День Сухомлинського

ка з друкованих праць. Студенти, викладачі, гості з цікавістю розглядали газетні статті різних років, журнали й книги, що вийшли 52 мовами світу, що говорять про величезну популярність творчих ідей незабутнього педагога з Кіровоградщини.

У цей же день у студентів і викладачів відбулася зустріч у конференц-залі з представниками колективу Павлиської середньої школи ім. В. О. Сухомлинського. Перед аудиторією виступив вчитель мови й літератури С. О. Сухомлинський — брат визначного педагога. З своїми спогадами про щире дружбу з В. О. Сухомлинським поділився кандидат педагогічних наук К. О. Ходосів, що разом зявився в Полтаві з нашим земляком.

М. ЛИТВИНЕНКО,
директор меморіально-педагогічного музею В. О. Сухомлинського.

ЗЛІТ ЮНИХ ГОСПОДАРІВ НИВИ

Чудовою школою виховання у підлітків любові до праці стали учнівські виробничі бригади, шкільні лісництва, гуртки юнаків. Тисячі юнаків і дівчат, діставши в них трудове загартовування, стали майстрами високих урожаїв, знатними тваринниками, механізаторами, лісниками. Тільки в Україні понад 5600 таких бригад і 420 шкільних лісництв. Ці цифри наводились на третьому республіканському з'їзді активу учнівських виробничих бригад, шкільних лісництв і юнаків, який днями закінчився в Хмельницькому.

Разом з делегатами в обласному музично-драматичному театрі збиралися знатні хлібороби Поділля — Герої Соціалістичної Праці, партійні і комсомольські працівники, педагоги, вчені.

Учасників з'їзду привітав перший секретар Хмельницького обкому КП України Т. Г. Лисовий.

У доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМ України А. М. Гренка і в виступах відзначалося, що в учнівських виробничих бригадах і шкільних лісництвах діти прилучаються до колективної праці, набувають навичок організаторської роботи, знайомляться з агротехнікою вирощування сільськогосподарських культур, сучасними машинами та механізмами. Все це виховує у них риси господарів, які вміють цінувати результати своєї праці, дбайливо ставляться до землі. Щоб досягти цієї мети, багато, що роблять комсомольські організації, органи народної освіти республіки.

На з'їзді розповідались про успіхи виробничої бригади Гельмизівської середньої школи Черкаської області, яка стала переможцем республіканського змагання «Юні господарі землі». Тут учні обробляють поля, провадять цікаві дослідження. Тематика дослідів розробляється разом з учнями Українського науково-дослідного інституту землеробства та обласної сільськогосподарської дослідної

станції. Роботу по сортовипробуванню озимої пшениці за завданням Героя Соціалістичної Праці, лауреата Ленінської премії В. М. Ремесла проводять вихованці Мирунської середньої школи на Хмельниччині.

Виробничі бригади тепер значно активніші: допомагають колгоспам і радгоспам у розвитку тваринництва. На Україні працює 800 учнівських ланок на фермах, а в Сумській, Чернігівській, Харківській та деяких інших областях створено бригади. Лише торік вони виростили 148 тисяч кролів, 167 тисяч штук птиці, понад п'ять з половиною тисяч голів великої рогатої худоби. Велику користь дає юнакам і дівчатам робота в гуртках механізаторського всеобучу. Тисячі випускників десятирічок сіли за кермо трактора, комбайна, стали механізаторами тваринницьких ферм, меліораторами. Повчальний досвід у цьому відношенні нагородили школи Тернопільської, Кіровоградської, Донецької, Львівської, Хмельницької та інших областей.

На з'їзді підкреслювалось, що необхідно і далі розширювати мережу виробничих бригад та шкільних лісництв, постійно змінювати їх матеріальну базу, залучати дедалі більше й більше учнів до активної трудової діяльності. Слід подбати про те, щоб досвід кращих став надбанням усіх учнівських колективів.

Делегати з'їзду прийняли звернення до всіх шкільних республік, в якому закликають їх відмінити навчання і активне участь в суспільно корисній праці ознаменувати третій рік п'ятирічки, допомогти колгоспам і радгоспам у вирощуванні та збиранні високих урожаїв, провести трудову чверть під девізом «Моя праця зливається в працю моєї республіки».

В роботі з'їзду взяли участь міністр освіти УРСР О. М. Маринич, міністр лісового господарства УРСР Б. М. Лук'янов,

(РАТАУ).

ЧАС ГРОМАДЯНСЬКОЇ ЗРІЛОСТІ

Надворі буває провесня, будить до життя, несучи надії, вселяючи нову енергію. І щось символічне є в тому, що саме в пору пробудження природи в житті старшокласників середніх шкіл № 4 та № 6 м. Новоукраїнки сталася найважливіша подія: днями в Палаці культури в урочистій обстановці їм вручили паспорти.

...О 18 годині біля Палацу культури зібралися ті, хто через годину стане повноправним громадянином СРСР, тут і батьки, і вчителі.

На сцені — «Читайте, завидуйте:

Я — громадянин
Советского Союза»
І «серпастий, молоткастий советський паспорт».

ІМ ВПЕРШЕ ВРУЧЕНО ПАСПОРТИ

То в пісні, то в кадрах фільму перед юнню проходить тривожна суворолість їх батьків, дідів. У шаленому бігу на екрані скаче улюблениць молоді Павка Корчагін, лунає «Каховка, Каховка», кипить робота в руках творців Дніпробуду. Зворушливо звучить голос диктора: «Пам'ятайте, молоді, те, що ви маєте сьогодні, дісталася дуже дорогою ціною».

А потім — найбільш хвилюючий момент. На сцені вишикувалися шістьнадцятилітні. Радісні умішки і гордість за свою долю, сяючі обличчя і внутрішнє відчуття великої відповідальності.

Лейтенант міліції Савченко під бурхливі оплески присутніх вручає паспорти юнакам та дівчатам. Від шкіл на згадку про цей урочистий день — скромні подарунки.

— Дорогі друзі, паспорт дає вам не тільки права, а й накладе на вас великий обов'язок — обов'язок громадянина Країни Рад, — звертається до іменинників заступник вчительки УРСР О. Я. Фролова. З напутнім словом виступила від батьків т. Петрова, у якої на очах за півгодини донька стала зорістим дорослою, одержавши посвідчення громадянської зрілості.

Як передати те, що на серці, як висловити подяку, що переполює юні душі.

«Своїй Вітчизні

віддамо

Душі прекрасні
поривання», —

закінчує свій виступ учениця Галич, руки якої тремтливо стиснули новенький паспорт. З словом-відповіддю виступила також десятикласниця СШ № 4 Ніна Огір.

Учасники художньої самодіяльності привітали друзів запальними танцями та піснями. Це, мабуть, був найкращий концерт в житті тих, кому він був присвячений.

Зворушені, схвилювані, у мрійливій задумі, покидали зал новоправні громадяни країни.

Л. КРИВА.

м. Новоукраїнка,
СШ № 4.

Закінчивши Кіровоградське МПТУ № 2, Люба Бучко разом з багатьма своїми ровесниками прийде на будівництво. А зараз вони опановують секретами майбутньої професії в учбових класах, майстернях.

Про те, що Люба відмінно опановує професію штукатура-малює, говорить те, що дівчина неодноразово виборювала перше місце в змаганні з професії у стінах рідного училища. Люба стала переможцем і обласного змагання штукатури-малює.

На фото: учениця Кіровоградського МПТУ № 2 ЛЮБА БУЧКО.

Фото В. КОВПАКА.

ХВИЛЮВАННЯ ЮНОГО „ОРЛЯТИ“

Піонерський театр «Орля» запрошує на виставу... Такі оголошення з'явилися у Бандурівській середній школі, і зібрали вони в актовий зал учнів усього закладу. Одних привела суди цікавість: який же це театр, як актори наші однокласники! Інші прийшли щиро поболіти за своїх товаришів. Адже це перша вистава юного піонерського театру. Це також і дипломна робота старшої піонервожатої їхньої школи О. Розумняк, яка закінчує цього року режисерське відділення Харківського інституту культури.

І ось спектакль. Діти радо вітають юних артистів, щиро аплодують перемозі Весняночки і її брата Сонечка, сміються над блягузом Вовком, хитрою Лисцею.

Легкі і радісні барви казки - комедії, чудове музичне оформлення. Картина змінює картину. Але за цією веселою райдою стоїть майже чотири міся-

ці роботи, постійної, наполегливої. Не було другорядних ролей, не було байдужих. Більше 50 репетицій! На репетиціях присутні не тільки актори, але й всі «технічна частина». Чудовою декорацією і костюмами завідають юні актори своїх товаришів: «бутафорам», «освітлювачам», «працівникам сцени».

У той час, коли артисти С. Тищук, В. Давимока, В. Бондар, І. Гончарук, С. Кричинний, А. Орел, Л. Грицишин, Л. Лозовий, С. Литвак, Т. Гречко готувалися до своїх ролей, технічна група, очолювана піонером П. Кучеряновим, не випускала з рук молотків: діставали потрібні матеріали, шили костюми, виготовляли маски, майстрували декорації.

Спільна робота в гуртку здружила дітей, навчила їх допомагати один одному, виручати товаришів, адже без цього не було б такого успіху. Зараз юні аматори готуються показати свій спектакль вихованцям дитячих садків села та дітям сусідніх шкіл. «Орля» розправляє свої крильця.

Т. ГОНЧАРУК,
вчитель.

с. Бандурове,
Гайворонський район.

„ХОЧЕМО БУТИ ОФІЦЕРАМИ“

Комсомольську путівку отримують кандидати до вступу в військові училища

Мужня професія радянського офіцера привертає увагу багатьох юнаків, і вони вирішують навряджи зв'язати свою долю зі службою в Збройних Силах Країни Рад.

В цьому році комсомольські організації області разом з військкоматами, відділами народної освіти провели значну роботу по підбору і направленню випускників середніх шкіл у військові училища. Природно, що бажаючих стати офіцером найбільше там, де велась пропаганда військово-технічних знань, де налагоджена система військово-патріотичного виховання. В Олександрії, Світловодську, Кіровограді хлопці приходять в комітети комсомолу і просять дати рекомендацію для вступу в училище.

В містах і районах області пройшли збори тих, хто вирішив ста-

ти офіцером. З молоддю зустрілися ветерани війни, офіцери запасу, курсанти училищ, які прибули у відпустку.

І ось вже комісія, що працює при облвійськкоматі, перевіряє кожного кандидата до вступу в училище. До кімнати заходить учень Кіровоградської СШ № 34 Юрій Сотников. Він відмінно склав заліки з фізичної та військово-технічної підготовки, учасник багатьох стрілецьких змагань.

Він захоплений мужністю і героїзмом прославлених радянських льотчиків — Кожедуба, Покришкіна, Гастелло. Батько Юрія — офіцер. І хлопець вже давно вирішив твердо стати теж військовим.

А Леонід Чернопол і Валерій Дрьомов приїхали в Кіровоград з с. Побузького Голованівського району. Подружилися ці хлопці на будівництві нікелевого комбі-

нату, разом навчалися в школі робітничої молоді. І мрія в них одна — стати офіцерами-артилеристами. Сергій Попенко (учень Кіровоградської СШ № 13) вирішив поступити до вищого морехідного училища, а робітник Олександрійського меблевого комбінату Василь Літвінов вчитиметься в повітряно-десантному училищі...

Комісія ретельно перевіряє кожного юнака. Більшість з них добре підготовлені фізично, мають хороші знання з військово-технічної підготовки. Тож рішення комісії одностайне: направити їх в училище для складання вступних екзаменів.

О. КАСЯНЕНКО,

завідуючий відділом спортивної та оборонно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

Фото В. ПЕЧЕНЮКА.

У СРІБЛЯСТОМУ світлі ліхтарів безкінечні колони людей, які простують вулицями Мілана, мають хвилююче видовище: то була грандіозна — багатотисячна й багатогодинна демонстрація. Йшли робітники, службовці, студенти, учні середніх шкіл, безробітні. «Ми хочемо бути впевненими у завтрашньому дні», «Припинити звільнення!», «Ми вимагаємо роботи для всіх» — такі лозунги були написані на транспарантах.

Такі мітинги й демонстрації відбувалися одночасно в Римі, Неаполі, Турині, Генуї та багатьох інших містах Італії, на підприємствах багатьох галузей — хімічної і металургійної. І особливо машинобудівної і будівельної індустрії.

«Нинішня хвиля страйків вражає, — писала буржуазна газета «Массаджеро». — Що особливо дивно — це масова участь у страйках, мітингах і демонстраціях молодих робітників».

Ні, це не дивно. Більше половини всіх робітників, зайнятих на підприємствах Італії, люди, молодші тридцяти років. Кожен молодий робітник, незалежно від того чи трудиться він на дрібному підприємстві чи на оснащеному за останнім словом техніки крупному заводі, прекрасно знає, що означає в сучасних умо-

вах капіталістична «раціоналізація». І хоча по темпах росту промислового виробництва Італія займає одне з перших місць у капіталістичному світі, італійські робітники одержують найнижчу зарплату серед країн «спільного ринку».

Хоча італійські закони забороняють приймати на роботу дітей, яким менше 14 років, праця неповнолітніх в Італії використовується широко — особливо в технічно відсталих галузях виробництва і в сфері послуг, куди беруть дітей навіть 10—11 років.

ДОСВІД ПРИХОДИТЬ У БОРОТЬБИ

Ось проти такого становища перш за все борються італійські робітники. Але вони вже не обмежуються лише висушенням економічних вимог і ставлять питання про корінні перетворення в політичній і соціальній сферах життя суспільства. В цій боротьбі різні покоління робітничого класу Італії йдуть в одній шерензі.

Молодим робітникам спочатку важко розгадати тактику господарів, розпізнати в численних майданях справжні наміри капіталістів. Капіталіст втлумачує молодому робітникові, що в нього, капіталіста, одне бажання — налагодити доб-

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

рі, «людські» стосунки з робітниками. Він готовий навіть розкошелитися, з тим, щоб підтвердити на ділі свої «філантропічні» стремління. Про те, що це робиться з єдиною метою — «приручити» робітників, примусити їх відмовитися від страйків, під активної капіталістичної боротьби, буржуазна пропаганда замовчує.

Ось, наприклад, який вигляд має політика патерналізму на заводах кампанії по виробництву друкарських машинок і лінійно-обчислювальних приладів «Оліветті». Потужний пропагандистський апарат концерну створює і прикрашає міф про «благодійність монополії, яка дає людям хліб і достаток. Керівництво концерну запровадило пенсії «за неучасть у страйках» і «за вірність».

А поруч з політикою медівника використовується, зрозуміло, і політика батога звільнення, платні послуги жандармам для підтримки порядку і т. д.

Проте ці патерністичними методами, ні репресіями не вдалося буржуазії зломити рух робітників до боротьби. Страйковий рух у країні не стихає, а навпаки, посилюється. І активну роль в цій боротьбі відіграє робітничий молоді.

Розповідає 24-річний будівельник з Рима Альфредо Таммаро: «Мій досвід, папешко, схожий на досвід моїх ровесників. Спочатку я не цікавився політикою і профспілковою боротьбою. Але ось чотири роки тому влаштувався працювати на один з будівельних майданчиків. Там я зустрів комуністів і юнаків з Італійської федерації комуністичної молоді. Вони пояснили мені механізм системи капіталістичного гноблення. А я працю-

вав тоді з восьми ранку до пізньої ночі за копійки. Якщо хазяїн бачив мене з комуністами чи профспілковими керівниками, він викликав мене до себе і всіляко погрожував. Потім я почав відвідувати місцеву секцію Компартії, де навчився по-справжньому мислити, відстоювати свої переконання. Через деякий час я несподівано для себе самого став керівником страйку, що був направлений проти звільнення, а коли на нашому підприємстві була створена профспілкова організація, мене обрали її керівником».

Комуністична партія впливає на долю багатьох молодих робітників, на формування їх світогляду. У північних і центральних областях країни, найбільш розвинутих у промисловому відношенні, Комуністична партія одержала на парламентських виборах минулого року значно більше голосів молоді, ніж будь-яка інша партія.

Робітничу молодь, під керівництвом Компартії, встановила міцні контакти з селянською молоддю. В антикапіталістичну боротьбу залучається і молодь середніх прошарків — службовці, інтелігенція, студентство. Налагоджуються зв'язки молодих комуністів з молодіжними організаціями інших партій, які мають вплив у молодіжному робітничому русі, з молодими соціалістами і католиками. Так, зміцнюючи єдність своїх рядів, прогресивна молодь спільно бореться за повну Італію, за суспільний, соціальний прогрес.

є. ЯРОПОЛОВ.

НА „ВОГНИК“ — З ПОДАРУНКОМ

Запрошення лаконічно повідомляли, що «вогник» присвячується Дню театру. В залі районного Будинку культури того вечора зібралася шанувальники примхливої музи мистецтва Мельпомені, аби відзначити традиційне свято, поділитися планами на майбутнє. І найчастіше кожен промовляв слова: «театр, роль, сцена, актор...»

Ведуча «вогника» — керівник драматичного гуртка Будинку культури Лідія Кирєєва після короткої розповіді про історію розвитку театрального мистецтва на Кіровоградщині перше слово надала найстарішій учасниці художньої самодіяльності району Дорі Опанасівні Константиновій. В репертуарі ветерана самодіяльного театру — ролі Італіки Полтавки, Проні Прокопівни («За двома зайцями») та інші героїні з української драматургії.

Умовою «вогника» було — кожен запрошений приходить не з пустими руками. І, мабуть, найщедріші подарунки принесли з собою члени літературно-мистецької студії, яка створена при редакції районної газети «Ленінська зоря». Вірші громадського звучання, ліричні, гумористичні читали самі їх автори — працівники редакції А. Анастасєв, М. Солодченко, К. Наточа, десятикласниця Люда Довгань. Більшість музичних номерів, що виконувалася на «вогнику», — теж місцевих авторів — на слова М. Солодченка, музику написав директор музичної школи О. Іванов.

О. БАСЕНКО.

сміт. Вільшанка.

ФУТБОЛ

ВДАЛИЙ СТАРТ

31 березня в першій зоні другої ліги класу «А» стартував XXXV чемпіонат країни з футболу. Кіровоградська «Зірка» приймала в себе команду «Авангард» з міста Рівно. Матч проходив при ігровій та територіальній перевазі господарів поля. На початку другого тайму Олександр Кацман відкрив рахунок. Потім Володимир Сак реалізував пенальті, призначене у ворота гостей за грубість на штрафному майданчику.

Отже, вигравши з рахунком 2:0, «Зірка» взяла вдалий старт. Міський комітет комсомолу встановив приз кращому гравцю матчу. Таким було визнано Володимира Сака. Перший секретар міськкому ЛКСМУ Микола Скляниченко вручив В. Саку кубок.

Наступну гру «Зірка» проводить на своєму полі 4 квітня. Її гостем буде команда м. Луцька.

М. ДМИТРИЄВ.

ПОГОДА

Сьогодні по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, місцями невеликий дощ. Вітер західний 10—14 м в сек. Температура повітря по області 9—13, по місту 10—12 градусів тепла. За даними Українського бюро погоди 4—5 квітня передбачається хмарна з проясненнями погода, часом дощ, місцями туман. Вітер західний 7—12, часом 10—15 м в сек. Температура повітряної 1—6, вдень 8—13 градусів тепла.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316030, ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

З НАШОГО КРАЮ

СТАРОВИННИЙ двоверховий особняк по провулку Декабристів, 10. Тут подовгу засиджуються аспіранти, які готують дисертації, сюди часто навідується студент-выпускник, щоб нагромадити необхідний матеріал для майбутніх дипломних робіт. У численних сховищах зберігаються документи установ, підприємств і організацій, які існували на території нашого краю з кінця XVIII століття, тих, що функціонують зараз.

Нагромадження, обробка і систематизація літописних фондів, які становлять великий інтерес для подальшого вивчення економічного і політичного розвитку орденонської Кіровоградщини, не припиняються й зараз.

В архівних сховищах зберігаються документиальні матеріали, в яких зафіксовані різні відомості про заселення та освоєння тутешніх земель, історію виникнення фортеці та навколишніх поселень, які в 1774 році дістали назву провінції, перетвореної в місто Єлисаветград. З численних протоколів, копій урядових указів та інших уцілілих документів ми довідуємося про кількість населення, підприємства і торговельні установи, виникнення ліварно-механічної і машинобудівної промисловості, підприємств по переробці сільськогосподарських продуктів.

ВЕЛИКИЙ інтерес являють документи, в яких йдеться про поширення демократичних ідей серед передової частини інтелігенції і робітників, початок організованого робітничого руху наприкінці XIX і на початку XX століть. У фондах і колекціях знаходимо відомості про виникнення Єлисаветградського гуртка «Південноросійського союзу робітників». Серед архівних колекцій привертають увагу матеріали про продаж селян-кріпаків у 1852 році. Тут же натрапляємо на дані про створення в Єлисаветграді організації РСДРП, на слідці і судові справи про підпільну друкарню, розповсюдження нелегальної літератури, про загибелі у в'язниці бомбів.

Глибокий пізнавальний інтерес становлять мемуари і спогади учасників боротьби за встановлення і зміцнення Радянської влади в Єлисаветграді і повітах, про діяльність більшовицьких організацій у різні періоди, про чорні дні гітлерівської окупації і звільнення нашого краю від фашистських загарбників.

У ІКАЛЬНІ матеріали архівного фонду, який налічує понад півмільйона одиниць зберігання, доповнює бібліотека. В ній сконцентрована література науково-дослідкового та краєзнавчого характеру, річні комплекти місцевих і центральних газет, починаючи з 1855 року до наших днів, загалом більш як ста назв. Комплектування бібліотеки почалося ще 1926 року після утворення окружного архіву, вона поповнювалася головним чином за рахунок друкованих

видань, переданих фондоутворювачами разом з багатьма документальними матеріалами. У повоєний період на адресу бібліотеки регулярно надходять обов'язкові примірники всіх періодичних видань, які друкуються в області, передплатна література та копії документів і видань краєзнавчого характеру, з інших державних архівів і бібліотек.

В бібліотеці можна знайти газети Херсонського губерніального правління та губерніального земства, Єлисаветградського міського громадського самоуправління, і повітового земства. На численних стелажах акуратно розкладені комплекти робітничих, політичних газет «Пролетарій», «Нова життя», «Звезда», «Искра», «Правда», за 1901—1913 роки.

ДОКУМЕНТАЛЬНІ відомості сивої минувшини доповнюють сучасні матеріали. Наукові працівники, викладачі,

ЛІТОПИСНА СКАРБНИЦЯ

студенти, краєзнавці повсякчас знаходять в архівних сховищах рідкісні документи, які збагачують історію рідного краю, допомагають у створенні фундаментальних наукових праць і краєзнавчої літератури. За повоєні роки чимало наукових публікацій підготували і колектив працівників архіву.

Старші наукові співробітники пенсіонери Є. І. Горбунова, М. С. Карамнишева, Т. О. Шияновська, зберігач фондів А. Г. Козубенко, архіваріус А. В. Кузьменко та інші проводять плідну дослідницьку роботу, публікують у газетах і журналах тематичні добірки, матеріали до визначних подій і дат революційного календаря. Разом з працівниками партархіву обкому партії підготовлені і видані в різний час збірники документів «Боротьба за встановлення Радянської влади на Єлисаветградщині», «Кіровоградщина в роки Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.», «Соціалістична перестройка сільського господарства на Кіровоградщині (1919—1941 рр.)». Чималий науковий вклад внесли працівники архіву на чолі з його директором О. Ф. Нагорним у створення односторонньої історії міст і сіл Кіровоградської області, який щойно вийшов друком і з'явився на полицях книгарень.

В. КРАМАРЕНКО,

журналіст.

м. Кіровоград.

На фото: красиває Пантеїзівка (Знам'янський район). Нещодавно тут відкрив новий двоверховий магазин.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1973 РІК З СПЕЦІАЛЬНОСТІ

електрозварник.

Приймаються юнаки, демобілізовані з лав Радянської Армії та дівчата віком 18 років і старші.

Строк навчання 6 місяців.

Початок заняття з 10 березня 1973 року.

Іногородні юнаки, котрі гостро потре-

бують, забезпечуються гуртожитком. Стипендія 30 карбованців.

Адреса училища: м. Олександрія, селище Жовтєве, вул. Ватутіна, 1, міське професійно-технічне училище № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДІЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліяки, 2.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 4 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. Концертний зал телестудії «Орлятко». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм. «Інженер Прончатов». 2 серія. (М). 11.20 — Телевізії. (К). 11.35 — «Шкільний екран». (К). 12.05 — Музичний фільм «Влада музики». (К). 12.50 — В ефірі — «Модест». (М). 17.10 — «Змагання примножує сили». (Львів). 17.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. ФІП — Швеція. III період. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. «Товариш пісня». Концерт на замовлення. (М). 19.20 — «Світ соціалізму». (М). 19.45 — Тележурнал «День за днем». (Кіровоград). 20.30 — Телефільм. (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Башта блакитного вогню». (М). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.20 — «Запорожці». Передача 2. (М). 11.50 — Телевізійний музичний фільм «Дмитро Кабалевський». (М). 12.50 — А. Гімера. «Людина і вовк». Вистава. (Чернівці). 10.30 — «Москва і москвичі». (М). 17.00 — Для школярів. «Вогнище». (М). 17.30 — Поіверська програма. (Донецьк). 18.00 — Музичний фільм. (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.45 — Кольорове телебачення. Фільм-спектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження фільму — спектаклю. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. «Пісні В. Мураделі». (М). 23.05 — Новини. (М).

ЧЕТВЕР, 5 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Інженер Прончатов». 3 серія. (М). 11.20 — «Запорожці». Передача 3. 4 (М). 12.20 — Кольорове телебачення. «Російський романс». (М). 12.55 — Програма документальних фільмів. (М). 15.55 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Фінляндія — Швеція. (М). 18.15 — Ленінський університет мільйонів. (М). 18.45 — «Для вас, механізатори». (Кіровоград). 19.00

Програма «Час». (М). 10.35 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. ЧССР — СРСР. (М). 21.45 — Інтербачення. Концерт пісень. (Кишинів). 22.15 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Фінляндія — Швеція. III період. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Концерт. (Львів). 17.30 — Мультифільм. (К). 17.40 — «Весна третього, вирішального». (К). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Телефільм «Яким ти станеш, хлопче». (К). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.25 — Кубок СРСР з фігурного катання. Парне катання. Довільна програма. (Запорожжя). 21.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 21.30 — Художній фільм «Щит і меч». 3 серія. «Оскарження не підлягає». (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

П'ЯТИЦЯ, 6 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Татар «Дзвіночок». Для дітей. (М). 10.05 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Премія». (М). 11.35 — Кольорове телебачення. «Шкільний екран». (К). 12.10 — Художній фільм «Башта блакитного вогню». (М). 16.30 — «Весна кланче». (Ужгород). 17.00 — Мультифільм. (К). 17.30 — Тележурнал «Прогрес». (Миколаїв). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Сторінки творчості заслуженої Лєнінської премії письменника Чингіза Айтматова. (М). 19.00 — Музичний антракт. (К). 19.05 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Вечірні розмови». (Кіровоград). 20.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кубок СРСР з фігурного катання. Танці. «Запорожжя». 22.30 — Кольорове телебачення. Концерт. (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Художній телефільм «Нічий». (К). 11.35 — «Запорожці». Передача 3-а. (М). 12.05 — «Шахова школа». (М). 12.30 — Програма документальних фільмів. (М). 16.20 — «Наука — сільському господарству». (М). 17.00 — Для школярів. «Турнір допитливих». (М). 17.30 — Польова лоща «Подвиг». (М). 18.00 — Фільм — концерт. (К). 18.30 — Науково-популярний фільм «Навчання — землі». (К). 19.00 — Концерт радянської пісні. (М). 19.25 — Художній фільм. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Зустріч на концертах Українського російського народного хору». (М). 22.35 — Документальний фільм. (М). 23.05 — Новини. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. П. Г. ТИЧИНИ

ОГОЛОШУЄ

набір на перші курси 1973—1974 навчального року
стаціонарного і заочного відділів

На стаціонарний відділ на такі факультети:
Фізико-математичний. З спеціальності математика і фізика (5 років навчання).

Природничий. З спеціальності біологія і основи сільського господарства (5 років навчання).

Факультет підготовки вчителів початкових класів.

З спеціальності педагогіка і методика початкового навчання (4 роки навчання).

На заочний відділ на факультети:

Природничий. З спеціальності біологія (5 років навчання).

Факультет підготовки вчителів початкових класів.

З спеціальності педагогіка і методика початкового навчання (5 років навчання).

По спеціальності біологія записи приймаються від осіб, які працюють в школі за даною спеціальністю або закінчили педучилище.

Вступні іспити на всі форми навчання проводяться за програмами для вступників до вищих навчальних закладів, затвердженими Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР, з таких дисциплін:

по спеціальності: математика і фізика — з математики (письмово і усно), фізики (усно), російської мови та літератури або української мови та літератури (твір);

по спеціальності: біологія, біологія і основи сільського господарства — з хімії (усно), фізики (усно), біології (усно), російської мови та літератури або української мови та літератури (твір);

по спеціальності: педагогіка і методика початкового навчання — математики (усно), російської мови та літератури або української мови та літератури (письмово, усно), історії СРСР (усно).

Нагороджені золотою, срібною медалями, або ті, які одержали диплом з відзнакою, здають екзамен: на фізико-математичному з математики (письмово і усно);

на природничий факультет з біології (усно);

на факультет початкових класів з української (російської) мови та літератури (письмово, усно).

ПРИЙОМ ЗАЯВ на стаціонарний відділ — з 20 червня по 31 липня, початок екзаменів — 1-го серпня; на заочний відділ — з 20 квітня по 31 травня, початок екзаменів 1-го червня. Заява про прийом подається вступником на ім'я ректора Інституту. До неї додаються: документ про середню освіту (оригінал), характеристика для вступу до вузу, медична довідка (форма № 286), 3 фотографії (розміром 3х4), копії трудової книжки.

Адреса інституту: Черкаська обл., м. Умань, вул. К. Маркса, 2.

РЕКТОРАТ.